

Motion till riksdagen 2009/10:T380

av **Mats Pertoft och Bodil Ceballos (mp)**

Rätten till fast telefoni i hela landet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att säkerställa alla människors rätt till fast telefoni i Sverige.

Motivering

Många människor runt om i Sverige är i dag oroliga för att förlora sin kontakt med omvärlden, den fasta telefonin. Detta rör sig om ca 70 000 abonnenter vars fasta telefoni kommer att sägas upp. Cirka tusen telestationer ska läggas ned. En miljon telefonstolpar ska bort. Och det här vill Telia genomföra under, som det uppges, cirka åtta år.

Enligt lagen om elektronisk kommunikation ska hushåll i Sverige ha rätt till tillgång till telefoni till överkomliga priser. Post- och telestyrelsen för enligt uppgift en ständig dialog och gör uppföljningar för att det ska finnas ersättningar med telefoni som fungerar, även om det inte blir fråga om den traditionella utan om en mobil lösning. Där så inte sker ska det göras en upphandling och från Post- och telestyrelsens sida skötas på ett sådant sätt att de boende, om de så önskar, erhåller den telefoni de har rätt till.

Men trots att detta låter betryggande är teorin och verkligheten två olika saker i dagens Sverige. Lagen säger att man har rätt till telefoni oavsett var man bor, men verkligheten visar sig alltför ofta vara en annan. Där ramlar människor tydligen mellan stolarna. I Norrbotten, Västerbotten och olika delar av Sverige kommer nu rapporter om problem när det fasta telefont nätet avvecklas. Det som nu sker i spåren av Telias avveckling av det fasta telefont nätet ger en allvarlig varningssignal. Principen om rätt till telefoni i hela landet är på väg att sättas ur spel.

Regeringen är ytterst ansvarig för principen om allas rätt till telefon, oavsett bostadsort. Delstatliga Telia, som i dag har ansvaret för gamla Televerkets telenät, måste alltid visa en uppriktig vilja att lösa de problem som upp-

Fel! Okänt namn på

står när telestationer läggs ned. PTS måste som ansvarig statlig myndighet arbeta mycket aktivt för att inte en enda glesbygdsbo ska lämnas i sticket.

Om man drar in en tjänst, såsom Telia Sonera nu gör, är det enda rimliga att man samtidigt presenterar en lösning för de berörda människorna, visar att så här löser vi situationen. Men så sker inte i dag. Man meddelar att man drar in den fasta telefonin och lämnar efter sig ett i många stycken allmänt töcken.

Kopparnätet täcker hela Sverige. Mobilnätet är däremot inte uppbyggt på det sättet. Brister finns i framför allt skogslänen från Värmland upp till Norrbotten.

Kopparnätet har även en annan fördel, för den ökande andelen människor i vårt land som drabbas av funktionshindret elöverkänslighet. Många av dessa har på grund av sitt funktionshinder tvingats att flytta från tätbebyggt område till glesbygd för att lindra sina sjukdomssymptom. För dessa människor fungerar varken Telias eller PTS mobila lösningar utan man förlorar all möjlighet till telekommunikation när Telia lägger ner kopparnätet.

För att lagen om rätt till telefoni även skall kunna gälla för dessa människor måste det fasta kopparnätet bevaras. Tas det bort försvinner både kommunikationen med omvärlden och ofta även möjligheterna till arbete och sysselsättning och personen ifråga döms till passivitet och bidragsberoende.

Man skall inte heller underskatta kopparnätets framtida betydelse. Den senaste utvecklingen av ADSL-tekniken pekar på mycket intressanta utvecklingsmöjligheter av kopparnätet. Inom kort kan det mycket väl visa sig vara ett väldigt dåligt beslut att montera ner stora delar av kopparledningarna.

Därför föreslår jag att riksdagen ger regeringen som sin mening tillkänna att kopparnätet i dess nuvarande omfattning ska bevaras.

Stockholm den 4 oktober 2009

Mats Pertoft (mp)

Bodil Ceballos (mp)